

De Zeilzebra

ZEILEN ZIJN HAAR LUST en haar leven. De Zeilzebra weet er dan ook alles van. Zeg maar het hele reilen *en zeilen*. Ze hijst de zeilen als het schip vertrekt. Ze laat ze ook weer vieren. Dat heeft niks te maken met een feestje of een verjaardag. Dat betekent dat ze de zeilen losser laat hangen. Als het schip weer in een haven heeft aangelegd, dan strijkt ze de zeilen. Maar pas wanneer ze goed gewassen zijn. Vooral niet te heet, anders krijg je heel kleine zeiltjes. Daar vang je geen wind mee, en dan kom je nergens. Als de zeilen netjes gestreken zijn, bergt ze ze op in de kajuit.

Ooit naaide ze in het naaiatelier van een bekend modehuis uit Milaan. Die ervaring met naald en draad komt haar nu nog steeds goed van pas. Als er een gat of scheur in een zeil zit, naait zij daar vakkundig een modieus lapje op. Het zeil ziet er inmiddels uit als een kleurrijke lappendeken.

De Zeilzebra steekt vaak haar neus in de wind. Niet omdat ze het hoog in haar bol heeft, of naast haar hoeven loopt. Nee, zo weet ze waar de wind vandaan komt. Staat er genoeg wind, of misschien te veel wind? Moet er een zeil gehesen, of juist een zeil gestreken? Is er storm op komst? De Zeilzebra houdt steeds een oogje in het zeil.

Soms waait de wind vanuit een andere hoek. Dan moet het schip aan de andere kant van de wind varen. Werk aan de winkel voor de Zeilzebra. Snel gaat ze overstag en heeft de wind weer in de zeilen. Ze vindt haar leven aan boord echt heerlijk. Je kunt wel zeggen dat het de Zeilzebra voor de wind gaat...

